

strering med retsvirkning efter lovforslagets kapitel 4 eller udfærdigelse af kontoudskrifter efter kapitel 5. De regler i lovforslaget, der skal kunne opfange fejl fra de kontoførende institutters side (§§ 9, 15, 23 og 24), og reglen om det objektive erstatningsansvar i § 17 vil ikke i sig selv frembyde de fornødne garantier; den væsentligste garanti mod fejl er, at de, der foretager registrering, har den fornødne baggrund for opgavens rigtige varetagelse. Det foreslås derfor, at industriministeren kan fastsætte regler om godkendelse af personer, der som ansat i værdipapircentralen eller i et kontoførende institut kan udføre de med registreringen forbundne opgaver.

Det er hensigten, at kun specielt udpegede personer, der har gennemgået et kursus eller en uddannelse godkendt af industriministeren, skal kunne foretage registrering.

Det er ligeledes hensigten, at der i EDB-programmerne skal indarbejdes begrænsninger i de enkelte personers adgang til at benytte systemet, således at ingen vil have større adgang til at benytte systemet eller fremkalde oplysninger end han har brug for og er autoriseret til.

Det bemærkes, at der der også skal fastsættes nærmere regler om registrering af fuldmagt, hvorved der tillægges det kontoførende institut videregående beføjelser, f. eks. til at sælge eller pantsætte fondsaktiver, og de fuldmagter, hvorved der tillægges en trediemand ret til f. eks. med frigørende virkning for værdipapircentralen at modtage betalinger, jfr. lovforslagets § 13.

Da retsafølgning tjener andre formål og følger andre fremgangsmåder end de ovenfor beskrevne, skal der i fornødent omfang fastsættes særlige regler herfor.

For så vidt angår de kontoførende institutters forvaltning af fondsaktiver samt deres medvirken til registrering vedrørende disse, har man ikke i lovforslaget ønsket at tage stilling til, hvorvidt det er ønskeligt eller rimeligt, at der opkræves betalinger. Disse spørgsmål bør så vidt muligt løses af værdipapircentralen og de kontoførende institutter selv. Imidlertid kan der opstå problemer med hensyn til gebyrpraksis. Såfremt en ordning af disse ikke opnås, bør ministeren ved bekendtgørelse kunne fastsætte (ensartede) regler. En sådan hjemmel indeholdes i § 7, 2. pkt.

Kapitel 4

Retsvirkninger af registrering m. v.

Til § 8

Bestemmelsen i stk. 1 indeholder en generel regel om, at rettigheder over registrerede fondsaktiver skal registreres for at opnå omsætningsbeskyttelse, d. v. s. beskyttelse mod fortabelse af en ret ved senere retsafølgning (udlæg eller konkurs) eller ved aftaler med en senere godtroende erhverver. Bestemmelsen svarer til tinglysningslovens § 1, stk. 1.

I de tilfælde, hvor omstødelse efter konkursloven af en disposition eller et udlæg er betinget af, at »tinglysning eller anden sikringsakt, som er nødvendig for at opnå beskyttelse mod retsafølgning«, er foretaget inden for et vist tidsrum, vil registrering i værdipapircentralen være en sådan »anden sikringsakt«.

Ved overdragelse til eje får den nye ejer fondsaktivet registreret på sin konto, medens det bliver slettet på overdragerens konto, d. v. s. at der sker en overførsel fra konto til konto. Ved stiftelse af begrænsede rettigheder i form af panteret, udlæg, rentenydelse, umyndighed og prohibitivpåtegninger af forskellig art, registreres rettigheden på ejers konto.

I stk. 2 er det i overensstemmelse med tinglysningslovens § 1, stk. 2, og almindelige principper for omsætningsbeskyttelse fastsat, at den aftale eller kreditorafølgning, der skal kunne fortrænge en ikke registreret ret, selv skal være registreret, og at en aftaleerhverver skal være i god tro ved anmeldelsen til værdipapircentralen. For kreditor gælder ikke noget krav om god tro.

Der er ikke i lovforslaget som i tinglysningslovens § 5 givet en særlig definition af, hvad der skal forstås ved god tro. Dette begreb skal derfor – såvel i § 8 som i § 11, § 13, stk. 2, og § 17, stk. 3 – forstås på normal måde, d. v. s. som et krav om, at erhververen hverken kendte eller burde havde kendt den uregistrerede ret. Også simpel uagtsomhed er således ond tro.

I stk. 3, 1. pkt., er det præciseret, at retsvirkningerne regnes fra anmeldelsen til registrering i det kontoførende institut. (I de i §§ 11 og 12 nævnte tilfælde kræves dog, at meddelelse om registrering er afsendt fra værdipapircentralen, jfr. bemærkningerne til § 10). Prioriteten mellem flere rettigheder beror således på disses anmeldelsestidspunkter, d. v. s. det tidspunkt, hvor det kontoførende institut modtager meddelelse om den registrering, som skal foretages. Det har herefter ingen betydning, på hvilket tidspunkt den interne prøvelse finder sted i det kontoførende institut, hvor tidsfølgen af registreringer kan komme til at afhænge af den tekniske ordning, som anvendes. Dette svarer til systemet i tinglysningsloven.